

מקורות פרשת תצוה תשפ"ד מה אני עושה למען החטופים ה' ישמרם ויחיייהם?

3. **ויקרא יט, טז:** לא תעמוד על דם רעך - **רש"י:** לראות במיתתו ואתה יכול להצילו.

רמב"ם מתנות עניים ח, ז: אין לך מצוה גדולה כפדיון שבויים, שהשבוי הוא בכלל הרעבים והצמאים והערומים ועומד בסכנת נפשות, והמעלים עיניו מפדיונו הרי זה עובר על 'לא תאמץ את לבבך' ו'לא תקפוץ את ירך' ו'לא תעמוד על דם רעך' ו'לא ירדנו בפרך לעיניך'... ואין לך מצוה רבה כפדיון שבויים.

בראשית יד, יד: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן'.

בראשית רבה מב, ב: וירק את חניכיו' - אברהם הוריק פנים כנגדן [פניו איבדו צבעם והפכו ירוקות], אמר אצא ואפול על קידוש שמו של מקום.

פירוש עץ יוסף: אפול על קידוש שמו - להציל עשוק מיד עושקו שאין קידוש ה' גדול מזה.

משנה גיטין מה, א: אין פודים שבויים יותר מכדי דמיהם (המחיר שאומות העולם משלמות על השבויים שלהם או מחיר אדם בשוק העבדים), משום תיקון העולם.

גמרא: מאי 'מפני תיקון העולם'? שלא לדחוק את הציבור בכספים או שלא לגרום שישבו יותר שבויים שהרי משלמים עליהם יותר מדי.

גיטין נח, א: אמר רבי יהושע בן חנניה: שבועה שאיני זז מכאן, עד שאפדנו בכל ממון שפוסקים עליו.

תוספות: כאשר יש סכנת נפשות - פודין את השבויים יותר מכדי דמיהם. **תוספות מה, א:** בשעת חורבן הבית לא שייך הטיעון שלא ירבו בשבי וחטיפות מחמת הממון (כי בין כך עושים את זה).

4. **קול קורא מהרבי מליובאוויטש, כח ניסן תש"נ:** כדי להוסיף בכרכתם ובשלוותם ובביטחונם של כל בני ישראל בכל מקום שהם שליט"א - ובפרט שיש אומרים ששונאי ישראל זוממים עניינים בלתי-רצויים, היל"ת, ובודאי שמחשבתם תתבטל ותעקר מעיקרא לגמרי, ויהיה אך טוב לישראל - הצעתי ובקשתי שכל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף, יוסיפו: **בלימוד התורה** - כל אחד ואחת לפי ענינו. **בתפילה** - אמירת ג' מזמורי תהלים, ומה טוב - גם המזמור האחרון שסיומו "כל הנשמה תהלל י-ה הללויה-ה". **ובצדקה** - לתת לצדקה הוצאות של מזון שתים או שלוש סעודות (במקום תענית וכתבו הרבנים בארצות הברית שהם כשלוש דולר לסעודה).

1. **זוהר חדש שיר השירים:** נמחה שמו מפרשה יפה שבתורה, במצות מעשה המשכן ... שהיה לו לכתוב שמו של משה בכל מלה ומלה ובכל מצוה ומצוה אשר שם.

ריש פרשתנו: ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד...

ויקרא כד, ב: וידבר ה' אל משה לאמור: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור.

מדרשי תורה: בעבור שהכהונה הייתה ראויה למשה ונעתקה לאהרן, ובזה הסדר נאמר תיקון מלכושי הכהונה... לא הזכירו... שמשה התחזק בכל אלו העניינים בענוותנותו לכבוד אהרן ותפארתו.

תהלים קלג: הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן, זקן אהרון שיוורד על פי מידותיו.

ויקרא רבה ג, ו: וכי שני זקנים היו לאהרן ואת אמרת "הזקן זקן"? אלא כיון שראה משה את השמן יורד על זקן אהרן - היה שמח כאילו על זקנו ירד.

מאור עינים ריש פרשתנו: חל סדר תצוה בסמוך ל[שבוע שחל בה ז' אדר הוא בחינת הסתלקות משה ולכן לא נזכר שמו בסדר פרשה זו כי נסתלק משה.

2. **בעל הטורים בפתח פרשתנו:** לא הזכיר משה בזה הסדר, והטעם משום שאמר 'מחני נא מספרך אשר כתבת' - וקללת חכם אפילו על תנאי באה ונתקיימה בזה.

התוועדות הרבי תשמ"ט ב/383: פתגם אבי אדוני ז"ל שעל דרך הרמז יש לפרש הפסוק ככתבו: 'אם תשא חטאתם ואם אין (בין אם תשא חטאתם ובין אם לא) מחני נא' - בגלל הקס"ד ד'יחר אפי בהם וגו', (ואם תאמר מה אעשה לשבועת אבות) **ואעשה אותך לגוי גדול.** היינו שמציאות משה אפשרה קס"ד הנ"ל ולכן גם 'אם תשא חטאתם - מחני נא'... שמזה מובן עוד יותר גודל המס"נ דמשה לישראל. (עפ"ז יומתק שנתקיימו דברי משה בפרשת תצוה, אף שאמר הקב"ה 'סלחתי כדברך').

ליקוטי שיחות לר' 221 הערה 40: להעיר על דרך הרמז מפרשת תשא פרק לב פסוק לב ('ואם אין מחני נא') ובגמרא ברכות לב (שהטיח משה כלפי מעלה להגן עליהם, כסף וזהב שהבאת להם גרמו לחטוא וכו') - פסוק המורה על המסירות נפש של משה לישראל שהיה קודם למסירתו לתורה.